Estructures lineals I Programació 2 Facultat d'Informàtica de Barcelona, UPC

Conrado Martínez

Primavera 2019

- Apunts basats en els d'en Ricard Gavaldà
- Aquestes transparències no substitueixen els apunts de l'assignatura, els complementen

Estructures lineals

Una estructura lineal C és un conjunt d'elements d'un cert tipus T

$$C = [a_1, a_2, \dots, a_n]$$

en el que es defineix una relació de successió

- Per tot i, $1 \le i < n$, a_{i+1} és el successor de a_i . L'últim element a_n no té successor.
- Per tot i, $1 < i \le n$, a_{i-1} és el predecessor de a_i . El primer element a_1 no té predecessor.

Si n = 0 la estructura està buida

Estructures lineals

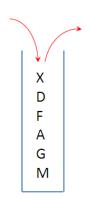
- Piles (stack)
- Cues (queue)
- Llistes (list)

El tipus pila (stack)

La classe stack

Ofereix tres operacions bàsiques:

- Afegir un nou element al final (empilar)
- Treure l'últim element (desempilar)
- Examinar l'últim element (cim)

Especificació de stack

```
La classe stack

template <class T> class stack {
public:
// Constructores

/* Pre: cert */
/* Post: crea una pila buida */
stack();

// Destructora
~stack();
```

Especificació de stack

La classe stack // Modificadores /* Pre: la pila és $[a_1,\ldots,a_n]$, $n\geq 0$ */ /* Post: s'afegit l'element x com a últim de la pila, es a dir, la pila és ara $[a_1, \ldots, a_n, x] */$ void push(const T& x); /* Pre: la pila és $[a_1,\ldots,a_n]$ i no està buida (n>0) */ /* Post: s'ha eliminat el darrer element de la pila original, es a dir, la pila ara és $[a_1, \ldots, a_{n-1}] */$ void pop();

Especificació de stack

```
La classe stack
// Consultores
/* Pre: la pila és [a_1,\ldots,a_n] i no està buida (n>0) */
/* Post: Retorna a_n */
T top() const;
/* Pre: cert */
/* Post: Retorna cert si i només si la pila està buida */
bool empty() const;
private:
};
```

Advertiment

- En molts d'aquests exercicis (i els de cues), tenim problemes perquè intentem accedir a la pila (o la cua) d'una manera que no és la habitual per a piles o cues; per exemple, accedir a tots els elements i no només al que és accessible
- Això genera problemes, per exemple, que la pila és destruïda i cal reconstruir-la, o copiar-la abans.
- Probablement significa que si necessitem fer això, hauríem d'usar una llista i no una pila o cua
- Preneu-vos pel valor pedagògic

Alçària d'una pila

L'alçària de la pila $p = [a_1, \dots, a_n]$ és n, el seu nombre d'elements

```
/* Pre: cert */
/* Post: retorna el nombre d'elements de p */
template <typename T>
int alcaria(const stack<T>& p);
```

Nota. És un exercici. La classe stack<T> estàndar té el mètode size que retorna el nombre d'elements de la pila sobre la qual s'aplica.

Alçària d'una pila, versió iterativa

```
template <typename T>
int alcaria(const stack<T>& p) {
   int n = 0;
   while (not p.empty()) {
        ++n;
        p.pop();
   }
   return n;
}
```

Veieu algún problema amb aquesta implementació?

Alçària d'una pila

Apliquem un mètode modificador (pop) però la pila no es pot modificar ja que és const &!
Solucions:

- passar-la per valor, es farà una còpia de l'argument en fer la crida
- fer una còpia en un variable local

```
temlate <typename T>
int alcaria(const stack<T>& p) {
    stack<T> aux = p;
    int n = 0;
    while (not aux.empty()) {
        ++n; aux.pop();
    }
    return n;
}
```

Alçària d'una pila

Més solucions:

- passar per referència, la funció calcula la mida de la pila i deixa buida la pila!
 - L'usuari és responsable de fer una còpia prèvia, si vol
 - Risc: que se n'obliddi
 - Avantatge: no hi ha cap còpia, si no fa falta

Alçària d'una pila, versió recursiva

Si passem p per valor, fariem una una còpia a cada crida ⇒ temps i memòria quadràtics en la mida de p!

Suma dels elements d'una pila

```
Si P = [a_1, \ldots, a_n], suma(P) = a_1 + \cdots + a_n

/* Pre: p = P */
/* Post: retorna suma(P), i p = [] buida */
int suma(stack<int>& p);
```

Suma dels elements d'una pila

```
int suma(stack<int>& p) {
    if (p.empty()) return 0;
    else {
        int x = p.top();
        p.pop();
        return x + suma(p);
    }
}
```

Suma dels elements d'una pila

Podem aconseguir que la pila p retingui el seu valor original, però encara hem de permetre que s'apliquin mètodes (passem per referència, no per referència constant) modificadors.

```
/* Pre: p = P */
/* Post: retorna suma(P), i p = P */
int suma(stack<int>& p) {
    if (p.empty()) return 0;
    else {
        int x = p.top();
        p.pop();
        int res = x + suma(p);
        p.push(x);
        return res;
    }
}
```

Cerca en una pila

Donada una pila p i un element x, determinar si x apareix en p

```
/* Pre: p=P */
/* Post: retorna cert si i només si x és un element de P */
bool cerca(stack<int>& p, int x);
```

Cerca en una pila

```
bool cerca(stack<int>& p, int x) {
   if (p.empty()) return false;
   else if (p.top() == x) return true;
   else {
      p.pop();
      return cerca(p, x);
   }
}
```

Cerca en una pila

- Si la pila p no conté x, llavors després de la crida $\operatorname{cerca}(p,x)$ la pila està buida
- Si la pila $p=[a_1,\ldots,a_{i-1},x,a_{i+1},\ldots,a_n]$ amb $a_j\neq x$ per a tot $j,\ 1\leq j< i$, llavors després de la crida $\mathrm{cerca}(p,x)$ tindrem $p=[a_{i+1},\ldots,a_n]$

Cerca en una pila d'Estudiants

Solució iterativa

Sumar un nombre a una pila

```
/* Pre: p = [a_1, ..., a_n] */
/* Post: p = [a_1 + k, a_2 + k, ..., a_n + k] */
void suma_k(stack<int>& p, int k);
```

p.ex,
$$p = [3, 6, 2, 1], k = 2 \rightarrow p = [5, 8, 4, 3]$$

Sumar un nombre a una pila: Versió recursiva

```
void suma_k(stack<int>& p, int k) {
    if (not p.empty()) {
        int x = p.top();
        p.pop();
        suma_k(p,k);
        p.push(x+k);
    }
}
```

Sumar un nombre a una pila: Versió iterativa

Necessitarem una pila auxiliar ...

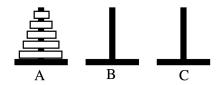
```
void suma_k(stack<int>& p, int k) {
    stack<int> aux;
    while (not p.empty()) {
        aux.push(p.top()+k);
        p.pop();
    }
    p = aux;
}
```

Problema?

Sumar un nombre a una pila: Versió iterativa

Solucions: 1) un altre bucle 2) cridar a una funció "revessar pila" 3) cridar a $\operatorname{sumar}_{\mathbf{k}}(p,0)$

```
void suma_k(stack<int>& p, int k) {
    stack<int> aux;
    while (not p.empty()) {
        aux.push(p.top()+k);
        p.pop();
    }
    while (not aux.empty()) {
        p.push(aux.top());
        aux.pop();
    }
}
```


Volem dissenyar un algorisme

```
typedef char pole;
void hanoi(int N, pole org, pole aux, pole dst);
```

que imprimeixi els moviments necessaris per a traslladar N discos des del pal org fins al pal dst, utilitzant el pal aux com a pal auxiliar.

```
class HanoiTask {
private:
    int n_;
    pole org_, aux_, dst_;
public:
    HanoiTask(int n, pole org, pole aux, pole dst) {
        n_ = n; org_ = org; aux_ = aux; dst_ = dst;
}
```

```
class HanoiTask {
       // consultoras
       int ndiscos() const { return n_; }
       pole origen() const { return org_; }
       pole auxiliar() const { return aux_; }
       pole desti() const { return dst_; }
       // Pre: ndiscos() == 1
       // Post: escriu en el cout el moviment necessari per
       // a realitzar la tasca (moure un únic disc)
       void escriu_moviment() {
          cout << "Mou disc de " << org_;</pre>
         cout << " a " << dst_ << endl;
};
```

```
void hanoi(int N, pole org, pole aux, pole dst) {
  HanoiTask initial_task(N, org, aux, dst);
  stack < Hanoi Task > S:
  S.push(initial_task);
  while (not S.empty()) {
    HanoiTask curr = S.top();
    S.pop();
    if (curr.ndiscos() == 1) {
      curr.escriu_moviment();
    } else {
      // curr.ndiscos() > 1
```

```
} else {
  // curr.ndiscos() > 1
  HanoiTask left_task(curr.ndiscos()-1,
               curr.origen(), curr.desti(), curr.auxiliar());
  HanoiTask middle_task(1, curr.origen(), '*', curr.dest());
  HanoiTask right_task(curr.ndiscos()-1,
               curr.auxiliar(), curr.origen(), curr.desti());
 S.push(right_task);
 S.push(middle_task);
 S.push(left_task);
```

En una expressió en notació postfixa s'escriu en primer lloc els operands i a continuació l'operador. Per exemple

és l'expressió (8+7)*(13-4). Un advantatge de la notació postfixa és que mai són necessaris els parèntesis. Direm que les expressions estàn formades per una seqüència de *tokens*. Un token és un valor (8, 7, 13, ...) o un operador (+, -, *, ...). Per simplificar assumirem que tots els operadors són binaris

Escriu una funció que, donat un vector de Token que representa una expressió en notació postfixa, avalua l'expressió tornant el seu valor.

```
class Token {
public:
...
};
int avalua(const vector<Token>& expr);
```

```
class Token {
public:
...
bool es_operand() const;
bool es_operador() const;
int valor() const;
char operador() const;
...
};
```

```
int avalua(const vector < Token > & expr) {
  stack<int> S:
  for (int i = 0; i < expr.size(); ++i) {</pre>
    if (expr[i].es_operand()) {
      S.push(expr[i].valor());
    } else { // expr[i] és un operador
      int op2 = S.top(); S.pop();
      int op1 = S.top(); S.pop();
      char c = expr[i].operador();
      S.push(opera(c, op1, op2));
  // S.size() == 1
  return S.top();
```

```
int opera(char c, int x, int y) {
  if (c == '+') return x+y;
  if (c == '*') return x*y;
  ...
}
```